

Lidene, at Lønmen for de smaa Arbejdere i Samfundet er steget meget betydelig; det bidrager ogsaa til at fordyre Livet for dem. Naar man for Dørigt atter paa dette Punkt har fremdraget Spørgsmaalet om Lødbestatningens Indflydelse paa de lavere, mere uheldig stillede Klassers Raar, skal jeg henvise til det Foredrag, jeg holdt i Begyndelsen af forrige Rigsdagssamling ved Finanslovens første Behandling; der er Ingen, som endnu har forsøgt paa at rokke det (Munterhed). Ja, man kan le ad det; det er den nemmeste Maade at komme fra det paa. Det er desuden bestyrket ad en hel anden Bei, nemlig ved den Undersøgelse, som er anstillet af det statistiske Bureau; man er derved paa en Ubetydelighed nær kommen til det samme Resultat, som jeg fremførte. Jeg vil tillige gjøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at de ved deres Begjæring om en Lødreform let ville kunne komme til at opnaa noget ganske Andet, end de tilfugte, idet de ville kunne komme til at give Skattelettelse paa Steder, hvor de aldeles ikke tilfugte det, medens den Skattelettelse, som falder paa dem, de ville lade blive den tildele, slet ikke vil blive sølt.

H. Madsen: Den høitærede Minister udtalte i sit Foredrag, at det undrede ham, at vi ikke kunde se, at der her var Trang tilsteede. Naar vi se hen til de Udtalelser, der ere fremkomne i Pressen, og til dem, vi høre fremsætte her i Salen tilbels af ærede Embedsmænd, og naar vi skulde nøies med denne Overveelse og ikke selv tænke nøiere over Sagen, vil jeg indrømme, at den ærede Minister havde Ret i, at det er underligt, at vi ikke kunne se, at der er Trang tilsteede. Tænke vi imidlertid lidt nøiere over Sagen, kunde det dog muligvis være, at det ikke er saa forunderligt endda, og det glæder mig, at vi have hørt en Udtalelse af det ærede Medlem, som nu satte sig, der giver en væsentlig Bestyrkelse af min Opfattelse. Det ærede Medlem kom i sit første Foredrag til at udtale, at det kunde vel siges, at 1200 Rd. var nok, men at Embedsmændene, naar de skulde nøies med 1200 Rd., vilde komme til at savne mange af de Nydelser, som de i deres hidtidige Livsstillinger vare vant til. Jeg kunde have lyst til at spørge det ærede Medlem, om han ikke tror, at mange andre Statsborgere tidt og ofte maa give Afkald paa de Nydelser, de i en Tid af deres Liv have været vant til? (Ankjer: So!) Naar flere ærede Medlemmer have udtalt, at Embedsmændene ere aldeles fikrede imod at komme ind under disse Forhold og udgjøre en egen Klasse, tager jeg det ærede Medlems Indrømmelse af, hvad jeg nys udtalte, til Indtægt, og slaar det fast, at Embedsmændene ere den eneste Klasse i Samfundet, som ere fikrede imod under nogensomhelst Omstændighed at komme til at opgive nogen af de Nydelser, de ere vant til, thi det ærede Medlem har indrømmet,

at det kan komme til at ste for enhver anden Statsborger. Jeg tror imidlertid, at der, naar vi forhandle en Sag som denne, er et andet Bønsyn, som maa tages i Betragtning, og det er det, hvorledes Statsborgerne, og navnlig Skatteyderne, leve og ere stillede i Forhold til Embedsmændene her i Landet. Sagen kan ses fra to Sider, der kan dels spørges om, hvor store Indtægter de have, og dels kan det komme i Betragtning, hvorledes Indtægterne flyde ind i Statskassen. Raste vi nu Blikket paa Statsborgerne eller Skatteyderne i det Hele, tror jeg, at ærede Medlemmer her i Salen ville indrømme mig, at det langt overveieende Flerstal ikke nær har Halvdelen af de 1,200 Rd., ja, jeg tror ikke at gaa for vidt, naar jeg siger, at Halvdelen af Familieme her i Landet ikke har mere end 400 Rd. at leve af. (Lh. Nielsen: Langt over Halvdelen!). Ja, langt over Halvdelen have ikke 400 Rd. at leve af, og jeg tror ikke, at vi kunne undgaa at tage dette Forhold i Betragtning. Vilde vi gaa lidt høiere og se, hvorledes Middelsstanden lever, holder jeg mig forvisset om, at det skal kunne godtgjøres, at en stor Del af den, og netop en stor Del af dem, som det ærede Medlem, der talte saa stærkt for Forhøielsen af Embedsmændenes Lønning, sigtede til, nemlig Gaardmændene, for det langt overveieende Flerstals Bedkommende ikke have 800 Rd. Det ærede Medlem for Viborg gav i Fjor saa tydelige og slaaende Beviser for Rigtigheden af, hvad jeg her har sagt, og ingen af de Herrer, der tale fra Embedernes Side, have søgt at omstøbe det. Jeg tror altsaa, vi maa hævde det, og gjentagende hævde det fast og sikkert. Jeg sagde, at vi ogsaa burde se hen til, hvorledes Indtægterne flyde ind i Statskassen, og da kan det vistnok ikke negtes, at mange af de mindre Bemidlede eller af dem, der ikke have op til 400 Rd., maa svare baade direkte og indirekte Skat til Staten, og selvølgelig maa alle de, der have over 400 Rd., og som have fast Eiendom, svare baade direkte og indirekte Skat. Derimod gives der mange Ciere af store Kapitaler, Folk, som mulig have mange Tusind Daler at leve af, der ere aldeles fri for at svare direkte Skat til Staten. Hvis de ærede Herrer, der tale for at give Embedsmændene et Lønningstillæg, vilde være med til at faae en Omordning af vort Skattevesen bragt i Stand, saaledes at Skatteevnen mere blev lagt til Grund, vilde det være langt lettere for mig at gaa med til en Forhøielse af Embedsmændenes Lønning; men saaledes som Forholdene for Diebliffet stille sig, tror jeg, det er med fuld Berettigelse, at vi fra vor Side holde igjen, og at vi i ethvert Tilfælde ikke strax ville følge de Herrer saa langt, som de fordre det. Det ærede Medlem for Viborg Ants 2den Valgfreds yttrede ogsaa, at Embedsmændene ikke vilkaarlig kunde forlange at faae saa og saa meget i Løn; men jeg vil i saa Henseende henstille til det ærede Medlem, om han